

13. apríla 2005 v spojení s kapitolou 1 hlavy III tohto nariadenia, a z článku 7 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva.

2. Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania.
3. Holandské kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 179, 3.7.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 5. mája 2011 — Európska komisia/Belgické kráľovstvo

(Vec C-265/10) (¹)

[Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nariadenie (ES) č. 1907/2006 — Chemické látky — Registrácia, hodnotenie týchto látok a na ne uplatniteľné obmedzenia — Nariadenie REACH — Článok 126 — Sankcie uplatniteľné na porušenie ustanovení nariadenia REACH — Neprebratie v stanovennej lehote]

(2011/C 186/13)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Oliver a M. van Beek, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo (v zastúpení: T. Materne a L. Van den Broeck, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 126 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, s. 1) — Sankcie uplatniteľné na porušenie ustanovení nariadenia REACH

Výrok rozsudku

1. Belgické kráľovstvo si tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na ustanovenie sankcií uplatniteľných na porušenie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 126 tohto nariadenia.

2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 221, 14.8.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 28. apríla 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte di Appello di Trento — Taliansko) — trestné konanie proti Hassenovi El Dridimu alias Karimovi Soufimu

(Vec C-61/11 PPU) (¹)

(Priestor slobody, bezpečnosti a práva — Smernica 2008/115/ES — Vrátenie neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín — Články 15 a 16 — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca trest odňatia slobody pre neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa odmietnu podriaďovať príkazom opustiť územie členského štátu — Zlučiteľnosť)

(2011/C 186/14)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte di Appello di Trento

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Hassen El Dridi alias Karim Soufi

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Corte di Appello di Trento — Výklad článkov 15 a 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, s. 98) — Vrátenie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území — Podmienky zaistenia na účely odsunu — Priama uplatniteľnosť — Vnútroštátna právna úprava upravujúca trest odňatia slobody od jedného do štyroch rokov pre štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý sa po doručení príkazu na odsun naďalej neoprávnene zdržiava na vnútroštátnom území

Výrok rozsudku

Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území, najmä jej články 15 a 16, treba vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, akou je dotknutá právna úprava vo veci samej, ktorá stanovuje uloženie trestu odňatia slobody štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržiava na území daného štátu, len na základe toho, že v rozpore s príkazom na opustenie územia tohto štátu v stanovenej lehote zotrúva na uvedenom území bez legitímneho dôvodu.

(¹) Ú. v. EÚ C 113, 9.4.2011.

Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) zo 4. marca 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Dâmbovița — Rumunsko) — Nicușor Grigore/Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

(Vec C-258/10) (¹)

(Článok 104 ods. 3 prvý pododsek rokovacieho poriadku — Sociálna politika — Bezpečnosť a ochrana zdravia pracovníkov — Smernica 2003/88/ES — Organizácia pracovného času — Pojem „pracovný čas“ — Pojem „maximálny týždenný pracovný čas“ — Lesník, na ktorého sa podľa jeho pracovnej zmluvy a uplatniteľnej kolektívnej zmluvy vzťahuje flexibilný pracovný čas 8 hodín denne a 40 hodín týždenne — Vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej je zodpovedný za akúkoľvek škodu, ktorá vznikne v revíri patriacom do jeho správy — Kvalifikácia — Vplyv nadčasov na odmenu a finančné príspevky dotknutej osoby)

(2011/C 186/15)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Dâmbovița

Účastníci konania

Žalobca: Nicușor Grigore

Žalovaná: Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunal Dâmbovița — Výklad článku 2 (bod 1) a článku 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381) — Pojem „pracovný čas“ — Vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej je lesník zodpovedný za akúkoľvek škodu, ktorá vznikne v revíri patriacom do jeho správy, napriek ustanoveniam v pracovnej zmluve o maximálnom dennom osemhodinovom pracovnom čase — Pojem „maximálny týždenný pracovný čas“ — Skutočný týždenný pracovný čas prekračujúci zákonný maximálny týždenný pracovný čas — Vplyv na odmenu a finančné príspevky dotknutej osoby

Výrok

1. Článok 2 bod 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času sa má vykladať v tom zmysle, že doba, počas ktorej lesník s osemhodinovým denným pracovným časom stanoveným v jeho pracovnej zmluve je povinný zabezpečovať dohľad nad lesným revírom, pričom je disciplinárne, majetkovo, správne a prípadne trestne zodpovedný za škodu v revíri patriacom do jeho správy, nezávisle od momentu vzniku tejto škody, predstavuje „pracovný čas“ v zmysle tohto ustanovenia jedine v prípade, ak povaha a rozsah povinnosti dohľadu tohto lesníka a režim zodpovednosti, ktorý sa na neho vzťahuje, vyžadujú jeho fyzickú prítomnosť na mieste výkonu práce, a ak v uvedenej dobe musí byť pre svojho zamestnávateľa k dispozícii. Vnútroštátnemu súdu prislúcha overiť skutkové a právne okolnosti najmä podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva potrebné na posúdenie, či je to tak vo veci, ktorá mu bola predložená.

2. Kvalifikovanie doby ako „pracovný čas“ v zmysle článku 2 bodu 1 smernice 2003/88 nezávisí od poskytnutia služobného bytu nachádzajúceho sa v revíri patriacom do správy dotknutého lesníka, pokiaľ toto poskytnutie neznamená, že lesník je povinný byť fyzicky prítomný na mieste určenom zamestnávateľom a byť mu k dispozícii na účely okamžite vykonať vhodné úkony v prípade potreby. Vnútroštátnemu súdu prislúcha overiť okolnosti potrebné na posúdenie, či je to tak vo veci, ktorá mu bola predložená.